

Топлица, Радишани (Радишане), Любанце (Любанци), Побѣжде, Храща<sup>к</sup>. Нерези, Ксчевица, Кинце, Ракойци, Чёршино, Орашацъ и др.

На 17<sup>б</sup> листъ стои бележка: **Бѣ лѣ . 1763 (7160—1652) село . Любанци . Крагши Кешевъ писа ѿца . даде . козѣ., т. е. записалъ въ поменика името на баща си и подарилъ на манастира една коза. На края е помѣстена служба и житие на св. Николая чудотворецъ.**

**58. — С. Барово, надъ Марковъ манастиръ. Надписи правени съ острие отъ Кирила Пейчиновичъ на външната стена на църквата Св. Атанасъ:**

**Во лето 1810 (1810) попъ Кирилъ ѿ Марковъ манастиръ до(о)ди ѿ Барово свети масло.**

**И пакъ доиде во лето 1811 (1811) Св. Йеродяконъ Й. Христовъ, въ Пер. списание на Бълг. кн. др., LXIII, 280.**

**59. — Две свидетелства за езика и народността на скопјани презъ XVIII в.**

**а) Въ с. Клене (Бѣлградска епархия) свещенствувалъ презъ 1734 г. преселенецъ Петъръ, родомъ отъ с. Баняни, отъ скопската Църногория. Попъ Петъръ, ако и да се билъ училъ въ Печската сръбска патриаршия, сѣ не можалъ да отвикне отъ родната си речъ, дори и когато билъ подложенъ на изпитъ. Въ доклада за неговия изпитъ четемъ: **Иерей Петръ Кленски, синъ земледѣльца Михаила, рождениемъ и воспитаниемъ из села Бананскога, близъ Скопца, ѿчилъ се книги въ патриаршии Ипекской ѿ Геворгия ермонаха Пеѣанина... Искѣшенъ видѣ како читати знаеть сватое писаніе, пробаціомъ из царствѣющихъ книгъ читаеть среднимъ разѣмшмъ, заносить пазикомъ вѣлгарскимъ (Споменик XLII, 114).****

**б) Скопјанинъ Иванъ Димитриевъ Сталевски се преселилъ въ Русия и презъ 1745 г. билъ записанъ въ гръцката колония въ Нѣжинъ, но като българинъ: „Иванъ Димитріевъ Сталевскій болгаринъ Македонской провинціи з горда Искипъ<sup>1)</sup> заехалъ въ Нѣжинъ въ 1745 году“ (Труды XII Археолог. съѣзда въ Харьковѣ 1902. Томъ II. Москва 1905, стр. 225).**

<sup>1)</sup> Искипъ, т. е. Искюпъ, Скопје.